Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. czerwca 1913.

Treść: (M 104 i 105.) 104. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia kartek z zleceniem pocztowem. — 105. Rozporządzenie, dotyczące ogłoszenia układu międzynarodowego co do telegrafów iskrowych, zawartego w Londynie dnia 5. lipca 1912.

104.

Rozporządzenie Ministerstwa handln z dnia 30. maja 1913,

dotyczące zaprowadzenia kartek z zleceniem pocztowem.

Począwszy od dnia 1. lipca 1913 można w tutejszych krajach ściągać zapadle wierzytelności aż do kwoty 10 K włącznie za pośrednictwem poczty zapomocą kartek z zleceniem pocztowem. Używać do tego można jedynie ułożonych przez zarząd pocztowy formularzy, zrobionych z szarego papieru z czerwonym drukiem. Cena sprzedaży wynosi 10 h.

Formularze te składają się z dwóch części, z właściwej kartki z zleceniem pocztowem i z zleconego przekazu pocztowego. Wysyłający (dający zlecenie) winien wypełnić obie części odpowiednio do wydrukowanego formularza. Na stronie odwrotnej odcinka wolno umieszczać jedynie zawiadomienia, odnoszące się do sciąganej kwoty. Zlecony przekaz pocztowy można adresować także do c. k. pocztowej Kasy oszczędności celem zapisania jako należytość na rachunek dającego zlecenie lub do innej publicznej instytucyi kredytowej.

Kartki z zleceniem pocztowem nadaje się tak jak zwyczajną posyłkę listową, zaleca się jednak, aby nadawać je przy okienku urzędu pocztowego; nie wolno nadawać ich jako posyłek poleconych. Nie wolno także żądać, aby dającego zlecenie osobno zawiadomiono w razie, jeżeli obowiązany do zapłaty przy okazaniu kartki z zleceniem pocztowem odmówi wykupienia jej, oraz nie wolno

wydawać takiego zarządzenia, że kartka z zleceniem pocztowem w razie niewykupienia jej ma być natychmiast odesłana z powrotem lub przedłożona w celu wykupna innej osobie, wymienionej w tym celu po nazwisku.

Kartkę z zleceniem pocztowem okazuje się w celu wykupna obowiązanemu do zapłaty w oddawczym urzędzie pocztowym. Jeżeli się go nie spotka albo jeżeli wykupno nie może natychmiast nastąpić z jakiegokolwiek powodu, zawiadamia się obowiązanego do zapłaty, że nadeszła dla niego kartka z zleceniem pocztowem i żejeszcze przez siedm dni będzie w urzędzie pocztowym trzymana w pogotowiu celem wykupna. Kartek tych powtórnie się nie doręcza. Posyłać za kimś kartki z zleceniem pocztowem można tylko w obrębie tutejszych krajów.

Przy wykupieniu kartki z zleceniem pocztowem wydaje się obowiązanemu do zapłaty odcinek kartki, służący jako pokwitowanie. Kwotę ściągniętą przesyła się dającemu zlecenie zapomocą zleconego przekazu pocztowego, znajdującego się na kartce z zleceniem, po potrąceniu zwyczajnej należytości za ściągnięcie i za przekaz pocztowy.

Niewykupione kartki z zleceniem zwraca się wysyłającemu z odpowiedniem wyjaśnieniem.

Za kartki z zleceniem pocztowem nie przyjmuje zakład pocztowy żadnej odpowiedzialności, w szczególności zaś nie przyjmuje jej także za okazanie w należytym czasie, odesłanie z powrotem lub posłanie za kimś. Za kwotę ściągniętą odpowiada zakład pocztowy tak jak za kwoty, wpłacone na przekazy pocztowe.

Schuster wir.

105.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 5. czerwca 1913,

dotyczące ogłoszenia układu międzynarodowego co do telegrafów iskrowych, zawartego w Londynie dnia 5. lipca 1912.

Układ międzynarodowy co do telegrafów iskrowych, zawarty na międzynarodowej konferencyi dla telegrafii iskrowej w Londynie dnia 5. lipca 1912,

wraz z protokołem końcowym ogłasza się niniejszem dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z moca obowiazująca od dnia 1. lipca 1913.

Równocześnie przestają obowiązywać postanowienia układu międzynarodowego co do telegrafów iskrowych, zawartego w Berlinie dnia 3. listopada 1906 a ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 18. lutego 1909, Dz. u. p. Nr. 36, wraz z układem dodatkowym i protokołem końcowym.

Schuster wir.

Convention radiotélégraphique internationale

conclue entre

l'Allemagne et les Protectorats allemands, les Etats-Unis d'Amérique et les Possessions des États-Unis d'Amérique, la République Argentine, l'Autriche, la Hongrie, la Bosnie-Herzégovine, la Belgique, le Congo belge, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, le Danemark, l'Egypte, l'Espagne et les Colonies espagnoles, la France et l'Algérie, l'Afrique occidentale française, l'Afrique équatoriale française, l'Indo-Chine, Madagascar, la Tunisie, la Grande-Bretagne et diverses Colonies et Protectorats britanniques, l'Union de l'Afrique du Sud, la Fédération australienne, le Canada, les Indes britanniques, la Nouvelle-Zélande, la Grèce, l'Italie et les Colonies italiennes, le Japon et Chosen, Formose, le Sakhalin japonais et le territoire loué de Kwantoung, le Maroc, Monaco, la Norvège, les Pays-Bas, les Indes néerlandaises et la Colonie de Curação, la Perse, le Portugal et les Colonies portugaises, la Roumanie, la Russie et les Possessions et Protectorats russes, la République de Saint-Marin. le Siam, la Suède, la Turquie et l'Uruguay.

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à appliquer les dispositions de la présente Convention dans toutes les stations radiotélégraphiques (stations côtières et stations de bord) qui sont établies ou exploitées par les Parties contractantes et ouvertes au service de la correspondance publique entre la terre et les navires en mer.

Elles s'engagent, en outre, à imposer l'observation de ces dispositions aux exploitations privées autorisées soit à établir ou à exploiter des stations côtières radiotélégraphiques ouvertes au service de la correspondance publique entre la terre et les navires en mer, soit à établir ou à exploiter des stations radiotélégraphiques ouvertes ou non au service de la correspondance publique à bord des navires qui portent leur pavillon.

Układ międzynarodowy co do telegrafów iskrowych,

zawarty między

Niemcami i niemieckimi obszarami ochron-Zjednoczonymi Ameryki Stanami posiadłościami Stanów Zjednoczonych Rzeczypospolita argentyńska. Ameryki, Austrya, Wegrami, Bośnia i Hercegowina, Belgia, belgijskiem Kongo, Brazylia, Bulgaryą, Chili, Dania, Egiptem, Hiszpania i hiszpańskiemi koloniami, Francyą i Algierem, francuską Afryką zachodnią, francuską Afryką środkową, Indochinami, Madagaskarem, Tunisem, Wielka Brytania i rozmaitemi wielkobrytańskiemi koloniami i obszarami ochronnymi, Unia południowo-afrykańska, Związkiem państw australskich, Kanadą, Indyami brytańskiemi, Nową Zelandyą, Grecya, Włochami i włoskiemi koloniami, Japonia i Chozenem, Formoza, Sachalinem japońskim i wydzierżawionym obszarem Kwantungu, Marokko, Monako, Norwegia, Indyami niderlandzkiemi Niderlandami, i kolonią Curacao, Persyą, Portugalią i koloniami portugalskiemi, Rumunia, Rosya i rosyjskiemi posiadłościami i obszarami ochronnymi, Rzeczypospolitą San Marino, Siamem, Szwecyą, Turcyą i Urugwajem.

Art. 1.

Wysokie Strony umawiające się zobowiązują się stosować postanowienia niniejszego układu do wszystkich stacyi telegrafu iskrowego, służących do publicznej komunikacyi między lądem a okrętami na morzu (stacyi wybrzeżnych i pokładowych), które Strony umawiające się urządzą lub utrzymują w ruchu.

Zobowiązują się one dalej do nałożenia obowiązku stosowania się do tych postanowień na przedsiębiorstwa prywatne, upoważnione przez nie do urządzenia lub utrzymywania w ruchu stacyi telegrafu iskrowego, bez względu na to, czy to będą stacye wybrzeżne dla komunikacyi publicznej między lądem a okrętani na morzu, czy też stacye na pokładzie okrętów, noszących ich banderę, i to zarówno wówczas, gdy te stacye pokładowe służą dla komunikacyi publicznej, jak i wtedy, gdy do tego nie służą.

Art. 2.

Est appelée station côtière toute station radiotélégraphique établie sur terre ferme ou à bord d'un navire ancré à demeure et utilisée pour l'échange de la correspondance avec les navires en mer.

Toute station radiotélégraphique établie sur un navire autre qu'un bateau fixe est appelée station de bord.

Art. 3.

Les stations côtières et les stations de bord sont tenues d'échanger réciproquement les radiotélégrammes sans distinction du système radiotélégraphique adopté par ces stations.

Chaque station de bord est tenue d'échanger les radiotélégrammes avec toute autre station de bord sans distinction du système radiotélégraphique adopté par ces stations.

Toutefois, afin de ne pas entraver les progrès scientifiques, les dispositions du présent article n'empêchent pas l'emploi éventuel d'un système radiotélégraphique incapable de communiquer avec d'autres systèmes, pourvu que cette incapacité soit due à la nature spécifique de ce système et qu'elle ne soit pas l'effet de dispositifs adoptés uniquement en vue d'empêcher l'intercommunication.

Art. 4.

Nonobstant les dispositions de l'article 3, une station peut être affectée à un service de correspondance publique restreinte déterminé par le but de la correspondance ou par d'autres circonstances indépendantes du système employé.

Art. 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à faire relier les stations côtières au réseau télégraphique par des fils spéciaux ou, tout au moins, à prendre d'autres mesures assurant un échange rapide entre les stations côtières et le réseau télégraphique.

Art. 6.

Les Hautes Parties contractantes se donnent mutuellement connaissance des noms des stations côtières et des stations de bord visées à l'article 1 er, ainsi que de toutes les indications propres à faciliter et à accélérer les échanges radiotélégraphiques qui seront spécifiées dans le Règlement.

Art. 2.

Za stacyę wybrzeżną uważa się każdą stacyę telegrafu iskrowego, urządzoną na stałym lądzie lub na okręcie, stojącym stale na kotwicy, i używaną do wymiany wiadomości z okrętami na morzu.

Każda stacya telegrafu iskrowego urządzona na okręcie, nie stojącym stale na kotwicy, nazywa się stacyą pokładową.

Art. 3.

Stacye wybrzeżne i stacye pokładowe są obowiązane do wzajemnej wymiany telegramów iskrowych bez względu na system telegrafii iskrowej, jakim się posługują.

Każda stacya pokładowa obowiązana jest do wymiany telegramów iskrowych z każdą inną stacyą pokładową bez względu na system telegrafii iskrowej, jakim się te stacye posługują.

Aby jednak nie tamować postępu wiedzy, nie wykluczają postanowienia niniejszego artykułu ewentualnego posługiwania się takim systemem telegrafii iskrowej, który nie nadaje się do komunikacyi z innymi systemami, pod warunkiem, że to nienadawanie się należy przypisać szczególnej istocie tego systemu, nie jest zaś skutkiem zarządzeń, wydanych wyłącznie w celu przeszkodzenia wzajemnej komunikacyi.

Art. 4.

Niezależnie od postanowień artykułu 3. można dla pewnej stacyi zaprowadzić ograniczenia komunikacyi publicznej bez względu na to, czy ograniczenia takie mają swoje uzasadnienie w samym celu wymiany wiadomości, czy też w innych okolicznościach, niezależnych od używanego systemu.

Art. 5.

Każda z wysokich Stron umawiających się zobowiązuje się do połączenia stacyi wybrzeżnych z siecią telegraficzną zapomocą osobnych przewodów albo do wydania przynajmniej innych takich zarządzeń, któreby zapewniały szybką wymianę depesz między stacyami wybrzeżnemi a siecią telegraficzną.

Art. 6.

Wysokie Strony umawiające się podadzą sobie wzajemnie do wiadomości nazwy stacyi wybrzeżnych i pokładowych, wymienionych w artykule 1., oraz wszystkie szczegóły, określone bliżej w regulaminie a nadające się do uproszczenia i przyśpieszenia wymiany wiadomości drogą telegrafu iskrowego.

Art. 7.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prescrire ou d'admettre que dans les stations visées à l'article 1er, indépendamment de l'installation dont les indications sont publiées conformément à l'article 6, d'autres dispositifs soient établis et exploités en vue d'une transmission radiotélégraphique spéciale sans que les détails de ces dispositifs soient publiés.

Art. 8.

L'exploitation des stations radiotélégraphiques est organisée, autant que possible, de manière à ne pas troubler le service d'autres stations de l'espèce.

Art. 9.

Les stations radiotélégraphiques sont obligées d'accepter par priorité absolue les appels de détresse quelle qu'en soit la provenance, de répondre de même à ces appels et d'y donner la suite qu'ils comportent.

Art. 10.

La taxe d'un radiotélégramme comprend, selon le cas:

- 1° (a) la "taxe côtière" qui appartient à la station côtière,
 - (b) la "taxe de bord" qui appartient à la station de bord;
- 2° la taxe pour la transmission sur les lignes télégraphiques, calculée d'après les règles ordinaires:
- 3° les taxes de transit des stations côtieres ou de bord intermédiaires et les taxes afférentes aux services spéciaux demandés par l'expéditeur.

Le taux de la taxe côtière est soumis à l'approbation du Gouvernement dont dépend la station côtière; celui de la taxe de bord, à l'approbation du Gouvernement dont dépend le navire.

Art. 11.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un Règlement qui a la même valeur et entre en vigueur en même temps que la Convention.

Les prescriptions de la présente Convention et du Règlement y relatif peuvent être à toute époque modifiées d'un commun accord par les Hautes Parties contractantes. Des conférences de pléni-

Art. 7

Każda z wysokich Stron umawiających się zastrzega sobie prawo zarządzenia lub zezwolenia, aby przy stacyach, wymienionych w artykule 1., zaprowadzono i utrzymywano w ruchu niezależnie od urządzeń, których szczegóły będą ogłoszone stosownie do artykułu 6., także inne urządzenia celem specyalnego przesyłania wiadomości drogą telegrafu iskrowego, których szczegóły nie potrzebują być ogłaszane.

Art. 8.

Ruch stacyi telegrafu iskrowego należy ile możności urzadzić tak, aby służba innych stacyi tego rodzaju nie doznawała przez to przeszkód.

Art. 9.

Stacye telegrafu iskrowego mają obowiązek przyjmowania z bezwarunkowem pierwszeństwem znaków z powodu niebezpieczeństwa bez względu na to, skąd pochodzą, tudzież obowiązek dawania na nie odpowiedzi i zastosowania się do nich w sposób należyty.

Art. 10.

Należytość za telegram iskrowy składa sie wedle okoliczności, zachodzących w danym przypadku:

- 1. (a) z "należytości wybrzeżnej", przypadającej stacyi wybrzeżnej,
 - (b) z "należytości pokładowej", przypadającej stacyi pokładowej;
- 2. z należytości za przesłanie depeszy na liniach telegraficznych, obliczonej według zwyczajnych przepisów;
- 3. z należytości za przejście stacyi pośrednich (stacyi wybrzeżnych lub pokładowych) oraz z należytości za osobne usługi, żądane przez wysyłającego.

Wysokość należytości wybrzeżnej ulega zatwierdzeniu tego rządu, któremu podlega stacya wybrzeżna, a wysokość należytości pokładowej zatwierdzeniu tego rządu, któremu statek podlega.

Art. 11.

Postanowienia układu niniejszego uzupełnione będą regulaminem, który będzie miał tę samą moc obowiazującą co układ i wejdzie wraz z nim w życie.

Wysokie Strony umawiające się mogą każdej chwili zmienić w drodze wzajemnego porozumienia przepisy niniejszego układu i należącego doń regulaminu. Od czasu do czasu odbywać się beda konfepotentiaires ayant le pouvoir de modifier la Con- rencye pełnomocników, którzy mają prawo zmieniać vention et le Règlement auront lieu périodique- układ i regulamin. Każda konferencya oznaczy sama ment; chaque conférence fixera elle-même le lieu miejsce i czas najbliższego zebrania się. et l'époque de la réunion suivante.

Art. 12.

Ces conférences sont composées de délégués des Gouvernements des Pays contractants.

Dans les délibérations, chaque Pays dispose d'une seule voix.

Si un Gouvernement adhère à la Convention pour ses colonies, possessions ou protectorats, les conférences ultérieures peuvent décider que l'ensemble ou une partie de ces colonies, possessions ou protectorats est considéré comme formant un pays pour l'application de l'alinéa précédent. Toutefois le nombre des voix dont dispose un Gouvernement, y compris ses colonies, possessions ou protectorats, ne peut dépasser six.

Sont considérés comme formant un seul pays pour l'application du présent article:

L'Afrique orientale allemande;

L'Afrique allemande du Sud-Ouest;

Le Cameroun;

Le Togo;

Les Protectorats allemands du Pacifique;

L'Alaska;

Hawaï et les autres possessions américaines de la Polynésie;

Les Iles Philippines;

Porto-Rico et les possessions américaines dans les Antilles;

La Zone du Canal de Panama;

Le Congo belge:

La Colonie espagnole du Golfe de Guinée;

L'Afrique occidentale française;

L'Afrique équatoriale française;

L'Indo-Chine;

Madagascar;

La Tunisie;

L'Union de l'Afrique du Sud;

La Fédération australienne;

Le Canada;

Les Indes britanniques;

La Nouvelle-Zélande;

L'Erythrée;

La Somalie italienne;

Chosen, Formose, le Sakhalin japonais et le territoire loué de Kwantoung;

Les Indes néerlandaises;

La Colonie de Curação;

L'Afrique occidentale portugaise;

L'Afrique orientale portugaise et les possessions portugaises asiatiques;

L'Asie centrale russe (littoral de la Mer Caspienne);

Art. 12.

Konferencye te będą składały się z delegatów Rzadów krajów umawiających się.

Przy obradach przysługuje każdemu krajowi

tylko jeden głos.

Jeżeli pewien Rząd przystąpi do układu ze względu na swe kolonie, posiadłości albo obszary ochronne, wówczas mogą późniejsze konferencye postanowić, iż ogół lub pewna część tych kolonii, posiadłości albo obszarów ochronnych ma być uważna za kraj w myśl postanowienia ustępu poprzedzającego. Ilość głosów, przysługujących pewnemu Rządowi, nie może jednak wraz z głosami jego kolonii, posiadłości lub obszarów ochronnych przekraczać sześciu.

Ze względu na zastosowanie tego artykułu należy uważać za jeden kraj:

niemiecką Afrykę wschodnią;

niemiecką Afrykę południowo-zachodnią;

Kamerun;

Togo;

niemieckie obszary, zostające pod ochroną, na Oceanie spokojnym;

Alaskę;

Hawai i inne amerykańskie posiadłości w Polinezyi;

Filipiny;

Portoriko i amerykańskie posiadłości na Antvllach:

obszar kanału Panama:

belgijskie Kongo:

hiszpańskie kolonie nad Zatoką gwinejską;

francuską Afrykę zachodnią;

francuską Afrykę środkową;

Indochiny;

Madagaskar:

Tunis:

Unię południowo-afrykańską;

Związek państw australskich;

Kanade;

Indye brytańskie;

Nowa Zelandye;

Erytree;

włoski kraj Somali;

Chozen, Formoze, japoński Sachalin i wydzierżawiony obszar Kwantungu;

Indye niderlandzkie;

kolonie Curacao;

portugalską Afrykę zachodnią;

portugalską Afrykę wschodnią i portugalskie posiadłości w Azyi;

rosyjską Azyę środkową (pobrzeże Morza kaspiiskiego);

Boukhara:

Khiva:

La Sibérie occidentale (littoral de l'Océan Glacial);

La Sibérie orientale (littoral de l'Océan Pacifique).

Art. 13.

Le Bureau international de l'Union télégraphique est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs à la radiotélégraphie, d'instruire les demandes de modification à la Convention et au Règlement, de faire promulguer les changements adoptés et, en général, de procéder à tous travaux administratifs dont il serait saisi dans l'intérêt de la radiotélégraphie internationale.

Les frais de cette Institution sont supportés par tous les Pays contractants.

Art. 14.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de fixer les conditions dans lesquelles elle admet les radiotélégrammes en provenance ou à destination d'une station, soit de bord, soit côtière, qui n'est pas soumise aux dispositions de la présente Convention.

Si un radiotélégramme est admis, les taxes ordinaires doivent lui être appliquées.

Il est donné cours à tout radiotélégramme provenant d'une station de bord et reçu par une station côtière d'un Pays contractant ou accepté en transit par l'Administration d'un Pays contractant.

Il est également donné cours à tout radiotélégramme à destination d'un navire, si l'Administration d'un Pays contractant en a accepté le dépôt ou si l'Administration d'un Pays contractant l'a accepté en transit d'un Pays non contractant, sous réserve du droit de la station côtière de refuser la transmission à une station de bord relevant d'un Pays non contractant.

Art. 15.

Les dispositions des articles 8 et 9 de cette Convention sont également applicables aux installations radiotélégraphiques autres que celles visées à l'article 1er.

Art. 16.

Les Gouvernements qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion est notifiée par la voie diplomatique à celui des Gouvernements contractants plomatycznej do wiadomości tego z pośród Rządów

Bukhare;

Khiwe:

Syberye zachodnia (pobrzeże Morza lodowatego);

Syberyę wschodnia (pobrzeże Oceanu spokojnego).

Art. 13.

Biuro międzynarodowe Unii telegraficznej ma obowiązek zbierania, zestawiania i ogłaszania wszelkich wiadomości, odnoszących się do telegrafii iskrowej, tudzież obowiązek przedkładania wniosków o zmianę układu i regulaminu, ogłaszania ułożonych zmian i zajmowania się w ogólności wszystkiemi pracami administracyjnemi, któreby poruczono mu w interesie międzynarodowej telegrafii iskrowej.

Koszta instytucyi tej ponosić beda wszystkie kraje umawiające się.

Art. 14.

Każda z Wysokich Stron umawiających się zastrzega sobie prawo ustanowienia warunków, pod którymi dopuści telegramy iskrowe z pewnej lub do pewnej stacyi pokładowej albo wybrzeżnej, nie podpadającej pod postanowienia niniejszego układu.

Jeżeli telegram iskrowy będzie dopuszczony, wówczas mają wejść w zastosowanie zwyczajne należytości

Każdy telegram iskrowy, pochodzący z statku a odebrany przez stacyę wybrzeżna jednego z krajów umawiających się lub otrzymany jako telegram przejściowy przez administracyę jednego z tych krajów należy przesłać dalej.

Również należy dalej przesłać każdy telegram iskrowy, przeznaczony dla statku, jeżeli administracya jednego z krajów umawiających się przyjęła go do przesyłki albo otrzymała jako telegram przejściowy od jednego z krajów, które nie przystąpiły do układu. z zastrzeżeniem dla stacyi wybrzeżnej prawa odmowienia dalszej przesyłki do stacyi pokładowej, należącej do kraju, który nie przystąpił do układu.

Art. 15.

Postanowienia artykułów 8. i 9. niniejszego układu mają zastosowanie także do innych zakładów telegrafów iskrowych, prócz wymienionych w artykule 1.

Art. 16.

Rządom, które nie wzięły udziału w niniejszym układzie, dozwolone będzie na ich żądanie przystapienie do niego.

Przystapienie to podane będzie w drodze dy-

au sein duquel la dernière Conférence a été tenue umawiających się, na którego obszarze odbyto et par celui-ci à tous les autres.

Elle emporte de plein droit accession à toutes les clauses de la présente Convention et admission à tous les avantages y stipulés.

L'adhésion à la Convention du Gouvernement d'un Pays ayant des colonies, possessions ou protectorats ne comporte pas l'adhésion de ses colonies, possessions ou protectorats, à moins d'une déclaration à cet effet de la part de ce Gouvernement. L'ensemble de ces colonies, possessions et protectorats ou chacun d'eux séparément peut faire l'objet d'une adhésion distincte ou d'une dénonciation distincte dans les conditions prévues au présent article et à l'article 22.

Art. 17.

Les dispositions des articles 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 11, 12 et 17 de la Convention télégraphique internationale de St-Pétersbourg du 10/22 juillet 1875 sont applicables à la radiotélégraphie internationale.

Art. 18.

En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs Gouvernements contractants relativement à l'interprétation ou à l'exécution, soit de la présente Convention, soit du Règlement prévu par l'article 11, la question en litige peut, d'un commun accord, être soumise à un jugement arbitral. Dans ce cas, chacun des Gouvernements en cause en choisit un autre non intéressé dans la question.

La décision des arbitres est prise à la majorité absolue des voix.

En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, un autre Gouvernement contractant également désintéressé dans le litige. A défaut d'une entente concernant ce choix, chaque arbitre propose un Gouvernement contractant désintéressé; il est tiré au sort entre les Gouvernements proposés. Le tirage au sort appartient au Gouvernement sur le territoire duquel fonctionne le Bureau international prévu à l'article 13.

Art. 19.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention.

ostatnią konferencyę: ten zaś Rząd zawiadomi o niem wszystkie inne Rządy interesowane.

Skutkiem prawnym przystąpienia jest zgodzenie się na wszystkie postanowienia niniejszego układu i udział w wszystkich korzyściach nim objętych.

Przystąpienie Rządu pewnego kraju, który ma kolonie, posiadłości lub obszary ochronne, nie zawiera w sobie przystąpienia jego kolonii, posiadłości i obszarów ochronnych, chyba że Rząd ten złoży odnoszące się do tego oświadczenie. Ogół tych kolonii, posiadłości i obszarów ochronnych lub każdy z nich może stać się osobno pod warunkami, przewidzianymi w artykule niniejszym i w artykule 22., przedmiotem osobnego przystąpienia lub osobnego wypowiedzenia.

Art. 17.

Postanowienia artykułów 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 11., 12. i 17. międzynarodowego układu telegraficznego z daty Petersburg, dnia 10./22. lipca 1875 stosują się do międzynarodowej telegrafii iskrowej.

Art. 18.

W razie różnicy zdań pomiędzy dwoma lub więcej Rządami umawiającymi się co do tłumaczenia lub wykonania niniejszego układu względnie regulaminu, o którym mowa w artykule 11., można za wspólną zgodą poddać sporną kwestyę rozstrzygnięciu sądu polubownego. W tym wypadku wybiera każdy z odnośnych Rządów inny jakiś Rząd nie interesowany w tej sprawie.

Rozstrzygnienie sędziów polubownych zapada bezwzględną większością głosów.

W razie równości głosów wybierają sędziowie polubowni celem rozstrzygnięcia sprawy spornej trzeci z Rządów umawiających się, również nie interesowany w sprawie. Jeżeli nie przyjdzie do zgody pod względem tego wyboru, wówczas każdy z sędziów polubownych proponuje jeden z nieinteresowanych Rządów umawiających się. Pomiędzy proponowanymi Rządami losuje się. Los wyciąga ten Rząd, na którego obszarze urzęduje biuro międzynarodowe, wspomniane w artykule 13.

Art. 19.

Wysokie Strony umawiające się zobowiązują się do wydania lub zawnioskowania u swych ciał ustawodawczych takich zarządzeń, które są potrzebne dla zabezpieczenia wykonania niniejszego układu.

Art. 20.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront les lois qui auraient déjà été rendues ou qui viendraient à l'être dans leurs Pays relativement à l'objet de la présente Convention.

Art. 21.

Les Hautes Parlies contractantes conservent leur entière liberté relativement aux installations radiotélégraphiques non prévues à l'article 1er et, notamment, aux installations navales et militaires ainsi qu'aux stations assurant des communications entre points fixes. Toutes ces installations et stations restent soumises uniquement aux obligations prévues aux articles 8 et 9 de la présente Convention.

Toutefois, lorsque ces installations et stations font un échange de correspondance publique maritime, elles se conforment, pour l'exécution de ce service, aux prescriptions du Règlement en ce qui concerne le mode de transmission et la comptabilité.

Si, d'autre part, des stations côtières assurent, en même temps que la correspondance publique avec les navires en mer, des communications entre points fixes, elles ne sont pas soumises, pour l'exécution de ce dernier service, aux dispositions de la Convention, sous réserve de l'observation des articles 8 et 9 de cette Convention.

Cependant les stations fixes qui font de la correspondance entre terre et terre ne doivent pas refuser l'échange de radiotélégrammes avec une autre station fixe à cause du système adopté par cette station; toutefois la liberté de chaque Pays reste entière en ce qui concerne l'organisation du service de la correspondance entre points fixes et la détermination des correspondances à faire par les stations affectées à ce service.

Art. 22.

La présente Convention sera mise à exécution à partir du 1er juillet 1913, et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en

La dénonciation ne produit son effet qu'à l'égard du Gouvernement au nom duquel elle a été faite. Pour les autres Parties contractantes, la Convention reste en vigueur.

Art. 23.

La présente Convention sera ratifiée et les plus bref délai possible.

Art. 20.

Wysokie Strony umawiające się podadzą sobie do wiadomości ustawy, odnoszące się do przedmiotów niniejszego układu, które w ich krajach zostały już lub będą w przyszłości wydane.

Art. 21.

Wysokie Strony umawiające się zatrzymują zupełną swobodę co do zakładów telegrafu iskrowego, nie wymienionych w artykule 1., zwłaszcza co do zakładów dla marynarki i wojska oraz dla stacyi, służących dla komunikacyi między dwoma stalymi punktami. Wszelkie tego rodzaju zakłady i stacye podlegają jedynie zobowiązaniom, przewidzianym w artykułach 8. i 9. niniejszego układu.

Jeżeli jednak zakłady te i stacye biorą udział w ruchu publicznym na morzu, wówczas będa one przy wykonywaniu służby stosowały się pod względem sposobu przesyłki i obrachunku do przepisów regulaminu.

Jeżeli naodwrót stacye wybrzeżne służą oprócz do załatwiania publicznej korespondencyi z statkami na morzu równocześnie także do korespondencyi między stałymi punktami, wówczas nie podlegają one przy wykonywaniu służby, wymienionej na ostatku, postanowieniom tego układu, z wyjątkiem obowiązku przestrzegania artykułów 8. i 9. niniejszego układu.

Natomiast stacye stale umieszczone, które pośredniczą w korespondencyi między kilkoma krajami, nie mogą odmówić wymiany telegramów iskrowych z inną stacyą stale umieszczoną z powodu systemu, którym się ta stacya posługuje; przytem ma jednak każdy kraj zupełną swobodę pod wzlędem urządzenia służby korespondencyjnej między stałymi punktami oraz oznaczania korespondencyi, które winny załatwiać stacye, przeznaczone dla tej slużby.

Art. 22.

Układ niniejszy wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1913 i pozostanie w mocy przez czas nieoznaczony aż do upływu jednego roku od dnia, w którym nastąpi wypowiedzenie.

Wypowiedzenie dotyczy tylko tego Rządu, który je wniósł. Dla reszty Stron umawiających się pozostanie układ nadal w mocy.

Art. 23.

Układ niniejszy ma być ratyfikowany a ratyratifications en seront déposées à Londres dans le fikacye mają być złożone w możliwie najkrótszym czasie w Londynie.

Dans le cas où une ou plusieurs des Hautes Parties contractantes ne ratifieraient pas la Convention, celle-ci n'en sera pas moins valable pour les Parties qui l'auront ratifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la Convention en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement britannique et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Londres, le 5 juillet 1912.

Jeżeliby jedna lub więcej wysokich Stron umawiających się nie ratyfikowała tego układu, ma on niemniej obowiązywać te Strony, które go ratyfikowały.

W dowód tego podpisali pełnomocnicy układ w jednym egzemplarzu, który pozostaje w archiwach Rządu wielkobrytańskiego a którego odpis doręczony zostanie każdej Stronie.

Działo się to w Londynie, dnia 5. lipca 1912.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention arrêtée par la Conférence radiotélégraphique internationale de Londres, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

I.

La nature exacte de l'adhésion notifiée de la part de la Bosnie-Herzégovine n'étant pas encore déterminée, il est reconnu qu'une voix est attribuée à la Bosnie-Herzégovine, une décision devant intervenir ultérieurement sur le point de savoir si cette voix lui appartient en vertu du second paragraphe de l'article 12 de la Convention, ou si cette voix lui est accordée conformément aux dispositions du troisième paragraphe de cet article.

II.

Il est pris acte de la déclaration suivante:

La Délégation des États-Unis déclare que son Gouvernement se trouve dans la nécessité de s'abstenir de toute action concernant les tarifs, parce que la transmission des radiotélégrammes ainsi que celle des télégrammes dans les États-Unis est exploitée, soit entièrement, soit en partie, par des Compagnies commerciales ou particulières.

III.

Il est également pris acte de la déclaration suivante:

Le Gouvernement du Canada se réserve la faculté de fixer séparément, pour chacune de ses stations côtières, une taxe maritime totale pour les radiotélégrammes originaires de l'Amérique du Nord et destinés à un navire quelconque, la taxe côtière s'élevant aux trois einquièmes et la taxe de bord aux deux cinquièmes de cette taxe totale.

Protokół końcowy.

W chwili podpisywania układu, uchwalonego przez międzynarodową konferencyę dla telegrafów iskrowych w Londynie, zgodzili się podpisani pełnomocnicy na następujące punkta:

T.

Ponieważ dokładny charakter przystąpienia, zgłoszonego przez Bośnię i Hercegowinę, nie jest jeszcze oznaczony, uznaje się, że Bośni i Hercegowinie przysługuje jeden głos, a co do tego, czy głos ten przysługuje Bośni i Hercegowinie na zasadzie pragrafu drugiego artykułu 12. tego układu, czy też głos ten przyznaje się Bośni i Hercegowimie po myśli postanowień paragrafu trzeciego tego artykułu, ma zapaść rozstrzygnienie w czasie późniejszym.

II.

Przyjmuje się do wiadomości następujące oświadczenie:

Reprezentacya Stanów Zjednoczonych oświadcza, że Rząd jej czuje się zmuszonym zaniechać wydawania jakichkolwiek zarządzeń, odnoszących się do taryfy, ponieważ przesyłaniem telegramów iskrowych oraz przesyłaniem telegramów w Stanach Zjednoczonych zajmują się bądź to w zupełności, bądź też częściowo spółki handlowe lub prywatne.

III.

Również przyjmuje się do wiadomości następujące oświadczenie:

Rząd kanadyjski zastrzega sobie prawo ustanowienia osobno dla każdej swej stacyi wybrzeżnej jednolitej należytości morskiej za telegramy, pochodzące z Ameryki północnej a przeznaczone dla jakiegoś statku, tak, że należytość wybrzeżna ma wynosić trzy piąte, zaś należytość pokładowa dwie piąte całej tej należytości.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont dressé le présent Protocole final qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention à laquelle il se rapporte, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement britannique et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Fait à Londres, le 5 juillet 1912.

W dowód tego sporządzili pełnomocnicy niniejszy protokół końcowy, który będzie miał tę samą moc i tę samą skuteczność, jak gdyby postanowienia jego objęte były osnową samego układu, do którego ten protokół się odnosi, i podpisali go w jednym egzemplarzu, który pozostaje w archiwach Rządu wielkobrytańskiego a którego odpis doręczy się każdej Stronie.

Działo się to w Londynie, dnia 5. lipca 1912.